

Трѣбва ли да описвамъ подробно и днешния бой? Мисля, че това би било излишно, защото ще бжде повторение: сжщитѣ орждейни и пушечни гърмежи, сжщитѣ тржбни и барабанни боеве, сжщитѣ „Алла“ „Алла“, съ една рѣчь сжщитѣ яростни атаки. Разбира се, всичкитѣ тия атаки бѣха отбити, както и вчера, съ голѣми за противника загуби. Разликата въ днешния бой бѣше само тѣзи, че Турцитѣ полагаха особено усилие да ни прѣкъснатъ пѣтя за съобщение съ Габрово. Това се виждаше отъ ожесточений бой, който Турцитѣ водяха тамъ на дѣсния ни флангъ, тогава когато на другитѣ части на позицията макаръ и да се водяха атаки, но не толкова яростни. На лѣвия ни флангъ днесъ атакитѣ бѣха съвсѣмъ слаби но при все това, ний имахме чувствителни загуби. Най голѣма загуба ни нанасяха ония турски стрѣлци, които засѣднаха въ бранището задъ камънацитѣ положително не ни даваха покой и денемъ и нощемъ.

Чудно нѣщо, какъ человекъ може да остане неврѣдимъ подъ такъвъ градъ отъ куршуми и гранати. прѣдъ които наоколо току падаха убити и ранени!!! Само провидѣнието можеше да закрили человека отъ хилядитѣ, летящи върху му, смъртоносни удари. Впрочемъ, и азъ днесъ прекарахъ прѣмеждия — бѣхъ силно контузенъ съ единъ куршумъ по крака отъ горѣ надъ стѣпалото, но безъ всѣкаква поврѣда. Види се, куршума да бѣше летѣлъ твърдѣ отъ далеко. или пѣкъ, по вѣроятно, да бѣше рикошетиралъ. Слѣдъ пладнѣ, пѣкъ уморенъ и отпадналъ физически, азъ полѣгнахъ, въ ложементъ между опълченцитѣ. Наредъ съ мене и отъ двѣтъ ми страни, почти допрѣни лѣжаха опълченци. По едно врѣме почувствувахъ, като че ме подрѣпна нѣкой отъ лѣвата страна около стомаха, и лѣжащия отъ тая ми страна опълченецъ изохка: куршума, който ми бѣше пробилъ дрѣхата, удари опълченецъ въ дѣсното бедро.

Още едно нравственно потрѣсение испитахъ днесъ, и то навѣрно вѣчно ще гризе моята съвѣсть. Ето случая. Слѣдъ обѣдъ, въ ротата отъ орловския полкъ, която заемаше лѣво-фланговия окопъ на 3-я дружина,